

A Vasas Szakszervezeti Szövetség Elnökségének nyílt levele

Szakszervezetünk 2013. június 19-én megkereséssel élt a Nemzetgazdasági Minisztérium Foglalkoztatáspolitikáért felelős államtitkára Czomba Sándor felé a 2012. évi I. törvény szabadságra vonatkozó, idén hatályba lépett szabályainak értelmezése tárgyában.

Célunk az volt, hogy egyrészt rávilágítsunk a nem kellően kidolgozott szabályozásra, illetve a munkavállalók számára hátrányos számítási módok munkáltatói alkalmazására, másrészt állásfoglalást kérjünk arról, hogy a keresőképtelenség harminc napot meghaladó mértéke esetén csak a munkavállaló saját betegsége miatti távollétének időtartamát, vagy, ha a gyermeke miatt gyermekápolási táppénzben állományba kerül azt is figyelembe kell-e venni.

Nevezetesen, az Mt. az alábbi szöveget tartalmazza:

„115. § (1) A munkavállalónak a munkában töltött idő alapján minden naptári évben szabadság jár, amely alap- és pótszabadságból áll.

(2) Munkában töltött időnek minősül az (1) bekezdés vonatkozásában

a) a munkaidő-beosztás alapján történő munkavégzési kötelezettség alóli mentesülés,

b) a szabadság,

c) a szülési szabadság,

d) a gyermek gondozása céljából igénybe vett fizetés nélküli szabadság (128. §) első hat hónapjának,

e) a naptári évenként harminc napot meg nem haladó keresőképtelenség,

f) a tényleges önkéntes tartalékos katonai szolgálatteljesítés három hónapot meg nem haladó,

g) a munkavégzés alóli mentesülésnek az 55. § (1) bekezdés b)-k) pontban meghatározott tartama.”

A minisztérium állásfoglalására közel harminc napot kellett várni, ami véleményünk szerint lehetőséget adott volna megalapozott álláspont kialakítására.

A levélben a Foglalkoztatás-szabályozási Főosztály vezetője egyrészt a munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló 2003/88/EK irányelv 7. § (1) bekezdésére, nevezetesen a minden munkavállalót megillető legalább négy hetes szabadságra való jogosultságra, másrészt az Európai Bíróság ez ügyben született ítéleteire hivatkozott, másrészt beidézte a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény 46. §-át.

Mindezen rendelkezések összevetéséből az alábbi következtetést vonta le:

„az Mt. 115. § (2) bek. e) pontja az adott munkavállaló keresőképtelenségére irányadó. **A gyermek ápolására tekintettel igénybe vett táppénz időszaka nem csökkenti a munkában töltött idő tartamát az Mt. 115. § (2) bek. e) pontja alapján.** Az e jogcímen történő távollét időtartama az Mt. 115. § (2) bek. g) pontja, valamint az Mt. 55. § (1) bek. k) pontja és 13. §-a alapján munkában töltött időnek minősül.”

Legnagyobb megdöbbenésünkre a Nemzetgazdasági Minisztérium fent hivatkozott Főosztálya a 2013. július 10-én kelt álláspontját számunkra érthetetlen módon felülbírált és 2013. augusztus 24-én minden különösebb hivatkozás nélkül új állásfoglalást adott ki, melyben a fent írtakkal ellentétes álláspontját fogalmazta meg.

„Az idézett rendelkezések összevetéséből következik, hogy az Mt. 115. § (2) bek. e) pontja alkalmazásában a keresőképtelenség alatt mindazon esetkör értendő, amelyeket az Ebtv. 44. §-a szabályoz, így a gyermek ápolására tekintettel igénybe vett táppénz időszaka is az Ebtv. 44. és 46. §-ai alapján.”

Felháborítónak és alapvető szakmaitlanságnak tartjuk, hogy a foglalkoztatáspolitikáért felelős tárca – mely ezen feladatköréből kiindulva többek között a munka világát meghatározó Munka törvénykönyvének az előkészítője volt – megengedheti magának azt, hogy egy hónap elteltével megváltoztassa írásban kiadott álláspontját. Ez legalább két kérdést felvet:

1. A kérdésünk feltevésétől az első válaszuk megérkezéséig bő egy hónap telt el, amely véleményünk szerint elegendő egy témakör alapos körüljárásához és megfontolt állásfoglalás kiadásához, vagy nem? Amennyiben nem, az a minisztériumban folyó szakmai hozzáértés alapjait kérdőjelezi meg.
2. Az állásfoglalás megváltoztatása esetleg külső lobbizás eredménye? Ha igen, akkor ez még inkább elítélendő, hiszen hátrányosan érinti a munkavállalókat - köztük tagjainkat - és hiteltelenné teszi a magát „családbarátnak” hirdető kormányzatot is.

Bízunk abban, hogy a törvényalkotók szándéka nem a gyermekes családok „büntetése” volt azáltal, hogy beteg gyermekük ápolásának időszaka már nem csak anyagi helyzetükre, hanem szabadságnapjaik számának csökkenésére is kihat.

Ezúton is – és egyéb csatornákon keresztül is – kezdeményezzük a Munka törvénykönyve ezen szakaszának és annak gyakorlati alkalmazása során feltárt/feltáruló, további a munkavállalókra hátrányos rendelkezéseinek felülvizsgálatát, melyhez szakértői véleményünket, javaslatainkat előkészítjük!

Kecskemét, 2013. szeptember 12.

Vasas Szakszervezeti Szövetség Elnöksége